

Arrest

nr. 221 746 van 24 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 13 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Macedonisch staatsburger en bent u Roma van origine. U bent afkomstig uit de gemeente Shtip. In 2002 huwde u met H.K. (...). U kreeg verschillende kinderen met hem. Ongeveer zeven jaar geleden, i.e. in 2011, begon u problemen te krijgen met uw echtgenoot. Hij dronk veel en werd agressief. Hij begon u vaker en vaker te slaan. Hij had sindsdien een tweede vrouw bij wie hij introk en u bleef aanvankelijk met uw kinderen in jullie huis wonen. Nadien verkocht uw echtgenoot het huis. U ging toen naar Negotino om te werken. Uw echtgenoot werd gearresteerd wegens mensenhandel, hij verkocht vrouwen en werkte als smokkelaar. Hij kreeg een gevangenisstraf van drie jaar. Na zijn vrijlating kwam hij opnieuw naar u toe. U woonde toen opnieuw in Shtip, in een oud ziekenhuis waar u een kamer had gekregen van de gemeente. U werd opnieuw mishandeld door uw

echtgenoot. U belde verschillende malen de politie. Die kwam telkens ter plaatse. Ze zeiden tegen uw echtgenoot dat hij u met rust moest laten en schreven iets op in hun boekje. Eenmalig namen ze hem mee naar het politiebureau en diende hij een nacht in de cel door te brengen. Ook toen u op het huwelijk van uw broer door hem geslagen werd, werd hij meegenomen door de politie. Een aantal maanden voor uw vertrek naar België zei hij dat u op straat andere mannen moest zoeken om mee te slapen voor geld. U was bang dat als u geen geld zou naar huis brengen, hij u zou slaan. U deed dit eenmalig en besloot nadien te vluchten. De laatste maanden verbleef u bij uw zussen in Skopje of op straat. Door te bedelen verzamelde u geld voor uw ticket naar België. Op 7 juli 2018 kwam u per bus naar België. U kwam aan in Luik en ontmoette een Turkse vrouw. Zij ving u en uw kinderen op bij haar thuis. Na enkele weken, op 1 augustus 2018, diende u een verzoek in om internationale bescherming. Ongeveer een maand geleden, i.e. in november 2018, brandde uw woning in Macedonië uit. U beweerde dat de Macedoniërs uw woning in brand hebben gestoken. U vreest bij een terugkeer naar Macedonië opnieuw geslagen te worden door uw echtgenoot. Daarenboven hebben u en uw kinderen niets in Macedonië. U heeft geen huis en geen geld om kleren en schoolboeken te kopen voor uw kinderen.

Ter staving van uw identiteit en relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 18 januari 2011; uw identiteitskaart, uitgereikt op 22 oktober 2017; uw huwelijksakte, uitgereikt op 19 december 2002; een verklaring dat u Macedonië mag verlaten met uw kinderen zonder bijzijn van uw echtgenoot, afgegeven op 30 september 2015; en uw reistickets waaruit blijkt dat u op 7 juli 2018 met de bus uit Macedonië vertrokken bent.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw echtgenoot, met wie u niet meer samen bent, u gedwongen heeft om geld te verdienen door met andere mannen te slapen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd tijdens het persoonlijk onderhoud een vrouwelijke tolk en protection officer voorzien. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

U heeft namelijk niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen met uw echtgenoot geen of onvoldoende beroep heeft kunnen doen – of bij eventuele problemen in geval van een terugkeer zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penalisieren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. Uw bewering dat u niet in dergelijk vluchthuis zou kunnen verblijven omdat u afkomstig bent van Shtip en niet van Skopje en omdat uw ex u zou volgen tot in Skopje (CGVS p. 20), kan niet worden weerhouden. De laatste maanden voor uw vertrek verbleef u immers in Skopje bij uw zussen (CGVS p.7, 13), waardoor er geen redenen zijn waarom u zich niet tot een van de vluchthuizen zou kunnen wenden. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat in Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete

verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier evenwel in gebreke. U beweerde weliswaar dat de politie niets deed, omdat jullie gehuwd waren (CGVS p. 3, 10, 16, 17) en dat uw echtgenoot kennissen had bij de politie en hen geld gaf (CGVS p. 14-15), deze beweringen kan u niet hard maken. In verband met de vrienden die uw echtgenoot zou hebben bij de politie, kan u immers niet vertellen over welke personen exact het gaat, behalve dat het over jonge mensen gaat (CGVS p. 15). U baseerde uw stelling dat uw man geld gaf aan de agenten louter op het feit dat zij allen jonge mannen zijn (CGVS p. 15). U deed bovendien nooit een poging om dit volgens u gebrekkige optreden aan te klagen bij de interne controlediensten (CGVS p. 18). Evenmin nam u een advocaat onder de arm om u te helpen bij de klacht tegen uw echtgenoot (CGVS p. 19). U had daaraan niet gedacht (CGVS p. 18-19). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat de politie wel degelijk verschillende malen optrad tegen uw echtgenoot. Ofschoon u beweerde dat de politie telkens zei dat ze zou komen maar het nooit deed (CGVS p. 17), blijkt uit uw verklaringen evenzeer dat zij dikwijls naar uw huis kwam wanneer u belde (CGVS p. 14). Daarenboven maanden zij meermaals uw man aan u met rust te laten (CGVS p. 10, 14, 17) en werd hij zelfs tot tweemaal toe meegenomen naar het politiekantoor (CGVS p. 15, 18). Ook blijkt uit uw verklaringen dat uw echtgenoot eerder al veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar wegens mensenhandel (CGVS p. 9-10). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de Macedonische autoriteiten bij ernstige feiten niet opnieuw tegen uw echtgenoot zouden optreden. Voorts dient opgemerkt te worden dat, ofschoon u beweerde meermaals effectief klacht ingediend te hebben tegen uw echtgenoot (CGVS p. 6, 11, 15), uw verklaringen hieromtrent geenszins consistent zijn. Zo beweerde u aanvankelijk dat u eenmalig documenten meekreeg van de politie, waarmee u naar de rechtbank zou moeten gaan (CGVS p. 15). Even later stelde u dan weer dat u die documenten niet van de politie ontving, maar van het bureau van de Roma bij de gemeente (CGVS p. 19). U beweerde voorts dat u nooit met deze papieren naar de rechtbank ging (CGVS p. 16, 19). U had het namelijk geen tijd omdat u een beetje overal leefde en bedelde (CGVS p. 17, 19) – wat overigens - uw nalaten ter zake niet rechtvaardigt. Weer later beweerde

u dan weer dat u wel naar de rechtbank ging met de documenten die u van de organisatie had gekregen, in een poging om te scheiden van uw echtgenoot (CGVS p. 23). U zou nadien documenten opgestuurd krijgen van de rechtbank, maar heeft die nooit ontvangen aangezien u naar België vertrokken bent (CGVS p. 25). Daarenboven deed u geen aangifte bij de politie over het feit dat uw echtgenoot u dwong om met andere mannen te slapen voor geld (CGVS p. 16). Uw verklaring, namelijk dat u schrik had (CGVS p. 16), kan niet worden weerhouden. Immers, wanneer de autoriteiten niet op de hoogte gebracht worden van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat, informatie over de Roma in Macedonië voorts duidelijk maakt dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid, wat bijgevolg ook uw uitspraak geen advocaat onder de arm te hebben genomen omdat deze ook geld zou vragen (CGVS p. 19), ondermijnt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Voorts verklaarde u dat u naar België gekomen bent voor een beter leven voor uw kinderen (CGVS p. 3, 8, 13). U heeft in Macedonië geen huis, geen geld en geen doktersverzekering (CGVS p. 22). In dit verband dient opgemerkt te worden dat u een woning ter beschikking gesteld werd door de gemeente (CGVS p. 5), dat u en uw ouders financiële steun kregen (CGVS p. 5-6), dat u in het verleden reed gewerkt heeft (CGVS p. 9-10), dat de gemeente u een job had aangeboden, die u weliswaar weigerde wegens medische redenen (CGVS p. 5), dat al uw kinderen in Macedonië naar school gingen (CGVS p. 6) en dat u met uw kinderen naar de dokter kon gaan (CGVS p. 20). De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de "Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich

geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verklaring dat recentelijk uw woning in brand gestoken is door Macedoniërs (CGVS p. 5, 20), dient opgemerkt te worden dat u deze feiten enkel heeft vernomen van de Romamensen die u kent (CGVS p. 20). Hoe dan ook, stel dat de brand in uw woning effectief aangestoken zou zijn door Macedoniërs, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u zich niet zou kunnen wenden tot de Macedonische autoriteiten om de zaak aan te klagen en te onderzoeken. U beweerde dan wel dat de politie hier geen onderzoek naar voert, doch u heeft geen weet of iemand van de Romagemeenschap bij de politie gevraagd heeft de zaak te onderzoeken en heeft hier niet naar geïnformeerd (CGVS p. 21).

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Macedonië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Gelet op alles wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Uw paspoort, identiteitskaart en huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit, herkomst en huwelijk met H.K. (...), dewelke niet in vraag gestelde worden. De brief waarin u toestemming verleend wordt om zonder uw kinderen naar het buitenland te reizen, is niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek. Uw reistickets bevestigen uw reisweg en datum van vertrek, waaraan evenmin getwijfeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij betoogt:

"Verzoekende partij - als moeder van 4 minderjarige kinderen én van Roma afkomst - kon geen kant uit en kon helemaal geen bescherming vragen. Verwerende partij erkent dat huiselijk geweld in Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Zij stelt echter dat Macedonische autoriteiten 'inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden'. Er werden volgens verwerende partij 'stappen gezet naar de juiste richting om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren'.

(...)

Verwerende partij is niet ernstig in haar argumentatie. Eerstens dient te worden opgemerkt dat verwerende partij niet twijfelt aan het relaas van verzoekende partij en het aldus vaststaat dat verzoekende partij slachtoffer werd van huiselijk geweld.

Verwerende partij erkent tevens het probleem in het land van verzoekende partij, maar verschuilt zich achter vermeende 'inspanningen' die de autoriteiten zouden hebben genomen om het probleem aan te pakken?! Dit is niet serieus.

Verwerende partij is er zich heel goed van bewust dat het allemaal bij mooie theorieën blijft en dat de praktijk voor vrouwen niet zo rooskleurig is als zij doet uitschijnen.

Vrouwen zijn doodsbenuwd om een klacht neer te leggen tegen hun echtgenoot, omdat zij wandelen worden gestuurd en de situatie nog erger wordt eens hun echtgenoot op de hoogte wordt gesteld van de klacht. Verzoekende partij kon geen kant uit met haar kinderen. De politie deed gewoonweg niets en zij mocht het na haar politiebezoeken telkens ontgelden thuis.

Verzoekende partij is van Roma - afkomst, een etnie die nog steeds gediscrimineerd wordt in Macedonië - dit wordt evenmin betwist door verwerende partij.

(...)

Verwerende partij is haar hele leven onderdrukt geweest - zij het omwille van haar etnie dan wel door haar man. Hoe kan verwerende partij simpelweg stellen dat verzoekende partij maar bescherming had moeten vragen aan de Macedonische autoriteiten?! Het verwijt dat verzoekende partij geen advocaat onder de arm nam om stappen te ondernemen tegen het huiselijk geweld, houdt evenmin steek. Hoe moest zij - als een alleenstaande moeder met 4 kinderen - die kosten dragen??

Verwerende partij toont een totaal gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partij. Zoals blijkt uit verschillende artikelen, hebben de aanpassingen in de wetgeving niet veel beterschap teweeg gebracht voor vrouwen in Macedonië:

(...)

De situatie voor Roma-vrouwen is des te schrijnender:

(...)

Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielrelaas van verzoekende partij en heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoekende partij en haar schrijnende situatie."

Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de bestreden beslissing te vernietigen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten, niet te kunnen terugkeren naar dit land en een nood te hebben aan internationale bescherming omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van haar echtgenoot.

Dient echter te worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont en dat geenszins kan worden aangenomen dat verzoekster in het kader van eventuele (verdere) problemen in haar eigen land van herkomst verstoken zou blijven van bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt in dit kader dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffende juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

In dit kader wordt in de bestreden beslissing en op grond van zowel de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier als verzoeksters verklaringen met recht gemotiveerd:

“U heeft namelijk niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen met uw echtgenoot geen of onvoldoende beroep heeft kunnen doen – of bij eventuele problemen in geval van een terugkeer zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat de Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penalisieren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. Uw bewering dat u niet in dergelijk vluchthuis zou kunnen verblijven omdat u afkomstig bent van Shtip en niet van Skopje en omdat uw ex u zou volgen tot in Skopje (CGVS p. 20), kan niet worden weerhouden. De laatste maanden voor uw vertrek verbleef u immers in Skopje bij uw zussen (CGVS p.7, 13), waardoor er geen redenen zijn waarom u zich niet tot een van de vluchthuizen zou kunnen wenden. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt voorts dat in Macedonië maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek

politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier evenwel in gebreke. U beweerde weliswaar dat de politie niets deed, omdat jullie gehuwd waren (CGVS p. 3, 10, 16, 17) en dat uw echtgenoot kennissen had bij de politie en hen geld gaf (CGVS p. 14-15), deze beweringen kan u niet hard maken. In verband met de vrienden die uw echtgenoot zou hebben bij de politie, kan u immers niet vertellen over welke personen exact het gaat, behalve dat het over jonge mensen gaat (CGVS p. 15). U baseerde uw stelling dat uw man geld gaf aan de agenten louter op het feit dat zij allen jonge mannen zijn (CGVS p. 15). U deed bovendien nooit een poging om dit volgens u gebrekkige optreden aan te klagen bij de interne controlediensten (CGVS p. 18). Evenmin nam u een advocaat onder de arm om u te helpen bij de klacht tegen uw echtgenoot (CGVS p. 19). U had daaraan niet gedacht (CGVS p. 18-19). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat de politie wel degelijk verschillende malen optrad tegen uw echtgenoot. Ofschoon u beweerde dat de politie telkens zei dat ze zou komen maar het nooit deed (CGVS p. 17), blijkt uit uw verklaringen evenzeer dat zij dikwijls naar uw huis kwam wanneer u belde (CGVS p. 14). Daarenboven maanden zij meermaals uw man aan u met rust te laten (CGVS p. 10, 14, 17) en werd hij zelfs tot tweemaal toe meegenomen naar het politiekantoor (CGVS p. 15, 18). Ook blijkt uit uw verklaringen dat uw echtgenoot eerder al veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar wegens mensenhandel (CGVS p. 9-10). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de Macedonische autoriteiten bij ernstige feiten niet opnieuw tegen uw echtgenoot zouden optreden. Voorts dient opgemerkt te worden dat, ofschoon u beweerde meermaals effectief klacht ingediend te hebben tegen uw echtgenoot (CGVS p. 6, 11, 15), uw verklaringen hieromtrent geenszins consistent zijn. Zo beweerde u aanvankelijk dat u eenmalig documenten meekreeg van de politie, waarmee u naar de rechtbank zou moeten gaan (CGVS p. 15). Even later stelde u dan weer dat u die documenten niet van de politie ontving, maar van het bureau van de Roma bij de gemeente (CGVS p. 19). U beweerde voorts dat u nooit met deze papieren naar de rechtbank ging (CGVS p. 16, 19). U had het namelijk geen tijd omdat u een beetje overal leefde en bedelde (CGVS p. 17, 19) – wat overigens - uw nalaten ter zake niet rechtvaardigt. Weer later beweerde u dan weer dat u wel naar de rechtbank ging met de documenten die u van de organisatie had gekregen, in een poging om te scheiden van uw echtgenoot (CGVS p. 23). U zou nadien documenten opgestuurd krijgen van de rechtbank, maar heeft die nooit ontvangen aangezien u naar België vertrokken bent (CGVS p. 25). Daarenboven deed u geen aangifte bij de politie over het feit dat uw echtgenoot u dwong om met andere mannen te slapen voor geld (CGVS p. 16). Uw verklaring, namelijk dat u schrik had (CGVS p. 16), kan niet worden weerhouden. Immers, wanneer de autoriteiten niet op de hoogte gebracht worden van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat, informatie over de Roma in Macedonië voorts duidelijk maakt dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Center en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid, wat bijgevolg ook uw uitspraak geen advocaat onder de arm te hebben genomen omdat deze ook geld zou vragen (CGVS p. 19), ondermijnt."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Waar zij wijst op informatie over de discriminatie van en huiselijk geweld ten aanzien van vrouwen in Macedonië, dient vooreerst te worden vastgesteld dat de link die zij als bron voor deze informatie opneemt onder voetnoot 3 in het onderhavige verzoekschrift niet werkt. Hoe dan ook blijkt dat de passage die verzoekster opneemt in het verzoekschrift volledig in dezelfde lijn ligt als en bijgevolg op generlei wijze afbreuk doet aan de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier en de voormelde, op deze informatie geschraagde motieven. Zowel in deze informatie als in deze motieven wordt namelijk uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden met deze elementen en met de ruimte voor verbetering die op dit vlak nog mogelijk is.

De informatie die verzoekster aanhaalt onder voetnoot 4 in het voorliggende verzoekschrift en waarmee zij haar betoog inzake de situatie en beschermingsmogelijkheden voor Roma in Macedonië wilt

onderbouwen dateert reeds van 2005 en is bijgevolg kennelijk gedateerd. Met deze veertien jaar oude informatie kan verzoekster geenszins afbreuk doen aan de voormelde motieven die steunen op informatie die dateert van vorig jaar.

Voor het overige beperkt verzoekster zich tot een loutere ontkenning en/of negatie van de voormelde motieven en tot een eenvoudige herhaling van haar eerder afgelegde verklaring dat zij als vrouw, als Roma en als moeder van vier kinderen, onder meer omdat de politie niets deed en een advocaat geld zou kosten, geen beroep kon en kan doen op bescherming vanwege haar nationale autoriteiten. Hiermee doet verzoekster op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde motieven en aan de hierin weergegeven, inzake haar verklaringen gedane en op haar verklaringen en de voorhanden zijnde informatie gebaseerde, vaststellingen.

Gelet op het voormelde, dient te worden besloten dat de Macedonische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij de nodige bescherming bieden en dat verzoekster zich toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Voorts verklaarde u dat u naar België gekomen bent voor een beter leven voor uw kinderen (CGVS p. 3, 8, 13). U heeft in Macedonië geen huis, geen geld en geen doktersverzekering (CGVS p. 22). In dit verband dient opgemerkt te worden dat u een woning ter beschikking gesteld werd door de gemeente (CGVS p. 5), dat u en uw ouders financiële steun kregen (CGVS p. 5-6), dat u in het verleden reed gewerkt heeft (CGVS p. 9-10), dat de gemeente u een job had aangeboden, die u weliswaar weigerde wegens medische redenen (CGVS p. 5), dat al uw kinderen in Macedonië naar school gingen (CGVS p. 6) en dat u met uw kinderen naar de dokter kon gaan (CGVS p. 20). De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat Roma in Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Macedonische autoriteiten de “Strategie voor Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020” goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en

draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Zoals reeds hoger werd aangegeven, is de informatie die zij aanvoert teneinde haar betoog inzake de Roma-minderheid in Macedonië te ondersteunen kennelijk gedateerd en doet deze geenszins afbreuk aan de voormelde motivering, die steunt op informatie van vorig jaar.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met reden aangegeven en wordt deze beslissing door verzoekster niet dienstig weerlegd waar gesteld wordt:

"Wat betreft uw verklaring dat recentelijk uw woning in brand gestoken is door Macedoniërs (CGVS p. 5, 20), dient opgemerkt te worden dat u deze feiten enkel heeft vernomen van de Romamensen die u kent (CGVS p. 20). Hoe dan ook, stel dat de brand in uw woning effectief aangestoken zou zijn door Macedoniërs, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u zich niet zou kunnen wenden tot de Macedonische autoriteiten om de zaak aan te klagen en te onderzoeken. U beweerde dan wel dat de politie hier geen onderzoek naar voert, doch u heeft geen weet of iemand van de Romagemeenschap bij de politie gevraagd heeft de zaak te onderzoeken en heeft hier niet naar geïnformeerd (CGVS p. 21)."

De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoekster toont gelet op de hoger gedane vaststellingen evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT